

Література:

1. Гудирева О. М. Впровадження інформаційно-комунікативних технологій у навчальному процесі вищого навчального закладу [Електронний ресурс] // Інформаційні технології в освіті: збірник наукових праць. Херсон: Видавництво ХДУ. 2010. Вип.6. С. 101 – 112. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/itvo/2010_6/15.pdf
2. Онищук С.О., Грод І.М. Значимість професійно-орієнтованих завдань при вивченні інформаційних технологій // «Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання: досвід, тенденції, перспективи»: матеріали VII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції. Тернопіль. 8 квітня 2021. Вип.7. С. 108 – 111.
3. Національний заповідник «Замки Тернопілля» URL.: <https://www.zamky.te.ua>

Інна ГРОД

кандидат фізико-математичних наук, доцент,

Софія ОНИЩУК

студентка,

Тернопільський національний педагогічний університет

імені Володимира Гнатюка

м. Тернопіль, Україна

ТЕОРЕТИЧНЕ ОБГРУНТУВАННЯ

ПІДХОДІВ ВИКЛАДАННЯ ОФІСНИХ ПРОГРАМ

Одним із ключових компонентів професійної компетентності педагога є інформаційна компетентність, яка передбачає володіння інформаційними технологіями, вміння опрацьовувати різні види інформації [4].

Найбільш використовуваними у майбутній професійній діяльності студентів педагогічного університету є комп'ютерні технології обробки текстових (текстові процесори), табличних (табличні процесори) та графічних (графічні редактори) даних, робота із мультимедійними даними, а також і комп'ютерні телекомунікації. Оволодіння студентами основними навичками роботи із цими технологіями передбачає вивчення офісних пакетів (систем) – сукупності програм з уніфікованим інтерфейсом, які дозволяють виконувати роботу з обробки даних [1].

Специфікою вивчення офісних технологій є те, що для напрацювання необхідних навичок і вироблення вмінь у роботі з різноманітними видами інформації, необхідно багато годин пропрацювати за персональним комп'ютером, тому більшість часу відводиться саме на це, залишаючи за теоретичними знаннями другорядне значення. Тому вивчення або більш глибоке ознайомлення з теоретичним і додатковим матеріалом варто

винести на самостійну роботу, яка може здійснюватися незалежно від години дня і місця знаходження студента. Адже самостійна робота є основою будь-якого навчання, а особливо навчання у вищій школі [1].

Доцільно для вивчення офісних технологій використати діяльнісний підхід, тобто студенти вивчають можливості офісних програм у процесі виконання певного комплексного завдання. Крім того, це завдання має бути з конкретної предметної галузі. Це може мотивувати поглиблене вивчення студентами інформаційних технологій з метою використання їх як засобу навчання інших профільних предметів.

Для будь-якої діяльності мають бути виділені мета, предмет, методи і засоби. У процесі вивчення офісних технологій:

- 1) метою діяльності студентів може бути виконання поставлених перед ними комплексних завдань;
- 2) предметом діяльності – різні набори даних (текстові, графічні, звукові тощо);
- 3) методами будуть способи опрацювання даних;
- 4) як засоби виступатимуть офісні програми.

Наприклад, при роботі з текстовим редактором предмет діяльності – це відповідним чином структурований текст, текстовий редактор – засіб для дослідження та перетворення такого об'єкту. За допомогою текстового редактора текст можна аналізувати, редагувати, експериментувати з ним. При роботі з графічним редактором предметом дослідження є графічні зображення, а засобом для опрацювання таких об'єктів – графічний редактор [3].

Ефективне вивчення студентами офісних технологій передбачає наявність пізнавального і проблемного завдання тому, що саме завдання обумовлює весь процес діяльності.

Подальшої розробки потребує система професійно-орієнтованих завдань курсу «Сучасні інформаційні технології в навчальному процесі». Структура системи професійно-орієнтованих завдань повинна відповідати розробленій структурі професійних умінь.

Цей підхід при вивченні курсу «Сучасні інформаційні технології в навчальному процесі» надає можливості мотивувати студентів на вивчення дисципліни, покращити показники навчальної діяльності, інтенсифікувати процес підготовки майбутніх спеціалістів за рахунок професійної орієнтації завдань та поетапного формування умінь.

Професійно-орієнтовані завдання з курсу «Сучасні інформаційні технології в навчальному процесі» можна розглядати як комплексні завдання прикладного характеру, для яких обов'язковим є застосування

сучасних ІКТ як засобу розв'язування, надання різнорівневої допомоги та критеріїв оцінювання як кінцевого результату, так і способів його отримання [2].

Перед вивченням курсу студенти уже володіють базовими навичками роботи з офісними програмами. Проте необхідно подати описи послідовностей дій для виконання деяких завдань у конкретному програмному засобі.

Важливим методом навчання інформаційних технологій також є метод демонстрації прикладів на основі широкого використання інтерактивних технологій. Така демонстрація має важливе значення для розуміння основних характеристик та можливостей використання прикладних програм, що вивчаються. Використання методу демонстраційних прикладів дозволяє інтенсифікувати спілкування студентів між собою і з викладачем, який проводить лабораторні роботи, передавати один одному демонстраційні приклади, що були створені іншими студентами, аналізувати їх, модифікувати тощо.

Також варто організувати навчання у співробітництві – це модель використання малих груп студентів. Навчальні завдання структуруються таким чином, щоб всі члени команди були взаємозв'язаними та взаємозалежними і, при цьому, достатньо самостійними в оволодінні матеріалом і розв'язанні задач. Викладач виступає консультантом. Він може більше уваги приділити окремим студентам або групі. Разом з тим, в потрібний момент, він може об'єднати всіх у групі і дати, якщо необхідно, пояснення.

Індивідуальна самостійна робота при цьому стає вхідною, елементарною часткою самостійної колективної діяльності. А її результат, з одного боку, впливає на результат групової роботи, а з іншого, вбирає в себе результати роботи інших членів групи.

Використання можливостей ІКТ для забезпечення доступу до джерел інформації та моделювання навчальних, навчально-пізнавальних і творчих завдань суттєво розширює тематику проєктів та допомагає вирішити проблему мотивації.

Література:

1. Викладання комп'ютерних технологій на основі вільного офісного додатку openOffice.org / Інформаційні технології в освіті: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (24 – 26 травня 2006 р.). Мелітополь: МДПУ, 2006. С. 41–42. URL: <http://conference.mdpu.org.ua/viewtopic.php?t=232>
2. Інноваційні методи навчання. URL: <http://www.duep.edu/section/science/new-metod-learning/uk.html>

3. Морзе Н. В. Методика навчання інформатики: Навч. посіб.: У 3 ч. / За ред. М. І. Жалдака. К.: Навчальна книга, 2004.
4. Онищук С.О., Грод І.М. Значимість професійно-орієнтованих завдань при вивченні інформаційних технологій. «Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання: досвід, тенденції, перспективи», 8 квітня 2021, № 7, с. 108 – 111.

Микола СЛЮСАР

аспірант,

Житомирський державний університет імені Івана Франка

м. Житомир, Україна

МІФОТВОРЧІСТЬ ЗАСОБАМИ РЕКЛАМИ У ФІЛОСОФІЇ

РОЛАНА БАРТА

Глобалізаційні процеси значною мірою сприяли тотальній технізації життєдіяльності людини, одним із проявів якої є перманентне включення її в інформаційний простір. Останній характеризується збільшенням обсягів реклами, введення її у контекст буденного життя індивідів [3, с. 147]. Рекламу як інструмент міфотворчості одним з перших у філософських науках розглядав Ролан Барт. Цю проблему він розглядав у контексті авторської концепції міфу та міфологізації. На відміну від попередників (Клода Леві-Строса, Броніслава Малиновського, Джеймса Джордж Фрейзера, Карла Густава Юнга та ін.), які розглядали міф передусім як рудимент від архаїчних культур, що не здійснює значний вплив на сучасне соціальне життя, Ролан Барт визначає міф своєрідним маркером «якісної характеристики сучасного буржуазного суспільства», а міфологізацію – атрибутивною ознакою будь-якого соціуму [5, с. 110]. Міф, за Бартом, є своєрідною семіологічною системою, в якій власне міф виникає як деформація взаємовідношення «концепт – смисл», тобто спотворюється первинне значення певного концепту, який набуває нові тлумачення, втрачаючи свою значущість як культурно-історичної цінності. По суті, зазначає Олександра Легеза, для «Р. Барта міф – це те, що дозволяє людям, які сприймають міф, відсторонитись від його соціокультурної значущості, і сприйняти як природний стан речей, як те, що має бути насправді, і як певну ідею, яку вони самі мають втілити» [6, с. 57]. На основі цього та ідеї, що міфічне слово є повідомленням, він стверджує, що міфом у сучасному суспільстві може бути фотографія, кіно, репортаж, спортивні змагання, видовища, а також реклама. Вони як матеріальний носій міфічного